

The dutch population appeared to have a very unfavourable age-composition in 1985, probably due to very poor reproduction in the preceding years. The authors discuss some measures to counter the threats of the population and to assure a successful reproduction, preferably as soon as possible! A few new water-habitats have already been created.

LITERATUUR

- BEGON, M., 1979. Investigating animal abundance. Edward Arnold, London.
- BERGMANS, W. & A. ZUIDERWIJK, 1983. Over het voortbestaan van de Geelbuikvuurpad in ons land. Intern W.A.R.N.-rapport.
- BESHKOV, V.A. & D.L. JAMESON, 1980. Movement and abundance of the Yellow-Bellied Toad *Bombina variegata*. *Herpetologica* 36 (4): 365-370.
- DUYGHUISEN, T., B. HENKESHOVEN, P. v.d. MEUDEN & T. RAATELAND, 1976. Een inventarisatie van de amfibieënfauna van Zuid-Limburg, met de nadruk op de ecologie van de Vroedmeesterpad (*Alytes obstetricans*) en de Geelbuikvuurpad (*Bombina variegata*). Instituut voor Taxonomische Zoölogie, Universiteit van Amsterdam; Zoölogisch Laboratorium, Afdeling Dieroecologie, Katholieke Universiteit Nijmegen; Rijksinstituut voor Natuurbeheer, Leersum.
- GEIDER, J.J. VAN, J.G.J. VAN DEN BROEK, L.J.M. STORTELDER & P.B. HELLENERS, 1978. De Boomkikker, *Hyla arborea* in Nederland. I. Algemene biologie. *De Levende Natuur* 81: 65-73.
- GUBBELS, R., 1984. Vuursalamanders (*Salamandra salamandra* L.) in het Bunderbos e.o. bedreigd? In *Herpetologische Studiegroep: Verspreiding van de herpetofauna in Noord-Brabant en Limburg*: 83-88.
- HAGSTRÖM, T., 1981. In M. Sparreboom (red.): *De amfibieën en reptielen van Nederland, België en Luxemburg*, p. 180. A.A. Balkema, Rotterdam.
- HANEKAMP, G. & A.H.P. STUMPEL, 1984. De Geelbuikvuurpad, *Bombina variegata* (L.), in Nederland met uitsterven bedreigd. *Natuurhistorisch Maandblad* 73 (4): 84-93.
- HERPETOLOGISCHE STUDIEGROEP, 1981. Verspreiding van de herpetofauna in Limburg 1980. *Natuurhistorisch Genootschap in Limburg, Maastricht*.
- KAPFERBERGER, D., 1980. Zur Populationsdynamik der Gelbbauchunke (*Bombina variegata* variegata (L., 1758)). *Ber. Naturwiss. Ges. Bayreuth*. Band XVII: 39-45.
- LAAN, R. & B. VERBOOM, 1986. De Geelbuikvuurpad (*Bombina variegata*) in Zuid-Limburg. Het kan nog! Rapport Afd. dieroecologie Katholieke Universiteit Nijmegen (nr. 259); Rijksinstituut voor Natuurbeheer, Arnhem; Staatsbosbeheer, Roermond.
- NIEKISCH, M., 1981. Die Gelbbauchunke (*Bombina v. variegata*) in Niedersachsen. (niet gepubliceerd tussenrapport).
- NIEUWENHOVEN-SUNIER, L. VAN, P.J.H. VAN BREE & S. DAAN, 1965. Notities over de Geelbuikvuurpad *Bombina variegata* (Linnaeus, 1758) in Nederland. *Natuurhistorisch Maandblad* 54 (1): 7-14.
- PLYTYCZ, B. & J. BIGAJ, 1984. Preliminary Studies on the Growth and Movements of the Yellow-bellied Toad, *Bombina variegata* (Anura: Discoglossidae). *Amphibia Reptilia* 5: 81-86.
- ROGNER, M., 1983. Zur situation der Gelbbauchunke (*Bombina variegata*) im Rheinland. *Rheinische Heimatpflege*, N.F. 20 (3): 184-189.
- SMIT, R.C.J., 1981. Verspreiding en biotopen van amfibieën in Zuid-Limburg en omstreken. Instituut voor Taxonomische Zoölogie, Universiteit van Amsterdam en Rijksinstituut voor Natuurbeheer, Leersum.
- ZUIDERWIJK, A., 1981. Amphibian distribution fieldstudies, with special reference to *Bombina variegata* in France. Lezing voor de Soc. Eur. Herp., Wenen.

TIEN JAAR SOK

De Studiegroep Onderaardse Kalksteengroeven van het Natuurhistorisch Genootschap bestaat tien jaar. Op zichzelf zou dat nauwelijks het vermelden waard zijn, ware het niet dat de geschiedenis heeft geleerd dat berglopers – ook de meer serieuze – het niet vanzelfsprekend lang met elkaar uithouden. Onderaardse onderzoekers hebben – zo lijkt het – van nature de neiging om meer solistisch te opereren. Dat de SOK toch reeds tien jaar voor veel groeve-geïnteresseerden een podium heeft kunnen zijn, stemt tot vreugde. Ook stemt tot vreugde dat onderzoekers met sterk verschillende achtergronden elkaar hebben gevonden, elkaar bijstaan en elkaar stimuleren. Niettemin blijft er veel te wensen over. Voor de komende tien jaar zal het accent niet meer liggen op het bij elkaar brengen van onderzoekers, maar meer op intensivering en kwaliteitsverbetering van het onderzoek.

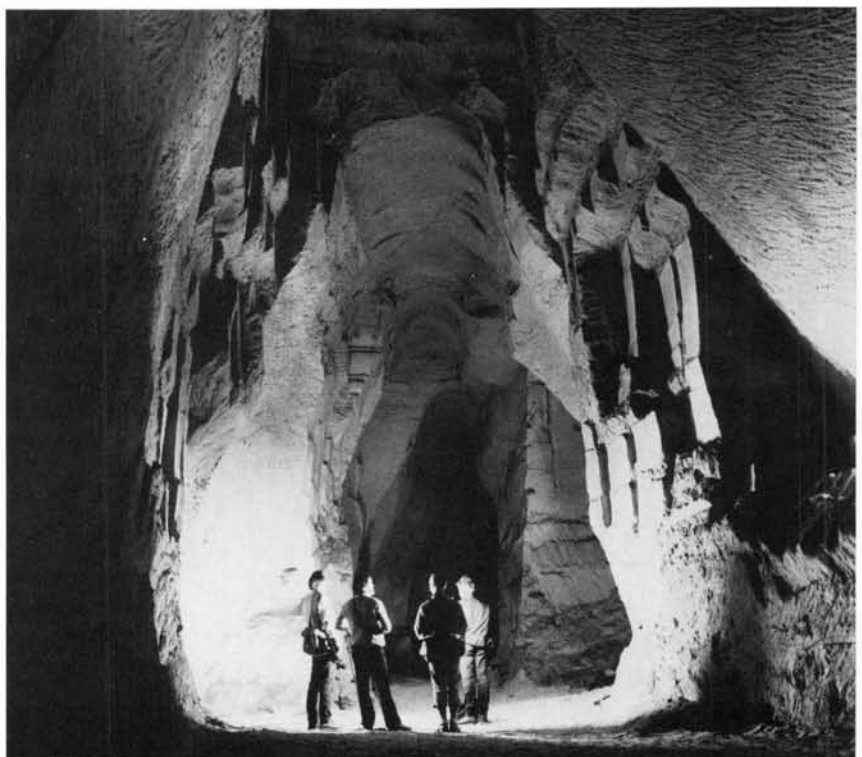
Het tienjarig bestaan wil de SOK daarom markeren met twee aanzetten daartoe. Het programma (zie achterzijde) voorziet in een exposé van Dr. A. van Wijngaarden (bekend van o.m. KNNV-Mededeeling no. 71 over de ondergrondse kalksteengroeven) over de zin van wetenschappelijk onderzoek in onze groeven. Daarnaast is in het programma opgenomen de presentatie van een extra-nummer van SOK-Medelingen waarin Ing. F. van Westreenen een handreiking doet om het histo-

risch onderzoek van de gangenstelsels opnieuw richting te geven.

De viering van het tienjarig bestaan van de SOK is tevens een uitstekende gelegenheid om te gedenken dat Ir. D.C. van Schaik (13 okt. 1888 - 4 okt. 1972), pionier van het onderzoek in de onderaardse groeven van Zuid-Limburg,

precies honderd jaar geleden werd geboren. Hij zou zich zeker verheugd hebben in de royale belangstelling voor de groeven, zoals die zich recent in en om de SOK manifesteert.

E. DE GROOD
voorzitter SOK

Caestert (november 1983)

(foto: W.C.L. van Schaik).